

készítette 1890-ben. Az orgonakarzat mellvédjén az évszámok latin szavakkal utalnak a templom építéstörténetére, restaurálására és az utolsó gótikus átalakításra. A mennyezeten az élénk színű magyar címer látható.

A templom belvilágának újjótikus kiképzéséhez a kerámiát kedvelő műépítész felhasználta a pécsi Zsolnay gyár színes, művészi majolika termékeit is, és 1884-ben ezekkel díszítette a főoltárt, a szószéket és a keresztelőmedencét. Ez utóbbinak kovácsoltvas fedelét, ugyanez évben a budapesti fémipari szakiskola növendékei készítették. Újjótikus Szent József oltárát 1889-ben állították fel.

A remekművű Mária-templom magyaros jellegét hangsúlyozza a két, nagyméretű művészi üvegfestmény is. Kiemelkedő értékűek azért is, mert magyar szentjeink együttes tiszteletére irányítják figyelmünket. Az egyikben gazdag, mintás keretben Szent István királyt látjuk koronával, joggal és országalommal, Adalbert és Gellért vértanúk között. A széles-felületű ablak alján a magyar felírás: "Szent Apostolainak, a Magyar hon hálás fiai." A másik színes üveglablak Szent László királyt, Imre herceget és Margitot ábrázolja ezzel a felírással: "Vas vármegye közönsége". Sokezer utazó és zarándok kereste már fel ezt a remek templomot, amely egyik legcsodálatosabb darabja történelmi múltunknak, s jele művészetünknek és műveltségünknek.

Cser-Palkovits István SJ

KÖVEK AZ OLTÁRON

Rómában, az egyik általános püspöki szinóduson több afrikai püspök jelentkezett szólásra. Szinte egyhangúan hirdették: "A megtéréskor ki kell fejeznünk, hogy örülünk a kiengesztelődésnek. Ünnepelni, nem pedig elszenvedni kell a bűnbánatot és a kiengesztelődést."

A tizedik évközi vasárnap első olvasmányában (B év) jól láthatjuk, hogy a bűntudat problémája s a feldolgozására irányuló kísérletek egykorúak az emberiséggel. Az ember mindjárt az első esetben igyekezett elfojtani bűntudatát s a bűnt a másokra tolni: a férfi a nőre, ez pedig a kígyóra (vö. Ter 3,8-16). És manapság? Az elfojtási mechanizmusok finomodtak, anélkül hogy a bűntudat feloldása sikeresebbé vált volna.

Személyes és egyházi tapasztalatból tudjuk, mily nehéz megbírkózni a bűntudattal. A kiengesztelődés formájának nem kellene tehát súlyosbítni a már egyébként is bonyolult folyamatot.

Ebben az összefüggésben tér vissza emlékezetembe az afrikai püspökök beadványa: "Ünnepelni, nem pedig elszenvedni kell a bűnbánatot és a kiengesztelődést." Igazuk van. Megjegyzésük nemcsak rámutat az egyik okra, ami miatt oly sok megtérés szenvedéssel terhes, hanem kiemeli az egyetlen helyes hozzáállást a bűnbánathoz. Minderről

azonban nem kívánok tudományos értekezést írni, csupán el szeretném mondani azt, amit ezzel kapcsolatban átéltem. Megtapasztaltam ugyanis, hogy hogyan fejezhetjük ki örömlünket a megtéréskor: miként válhat ünneppé a bűnbánat és a kiengesztelődés, s nem lesz csupán elszenvedés.

Nagyhét szerdáján történt. Hat tizenéves (pontosabban: 16 évesek) a bűnbánat ünneplésére hívta meg a plébánia híveit. A templom bejáratánál mindenkinek egy kövecskét, kavicsot adtak. A szertartás folyamán a résztvevőkkel átgondoltatták, hogy milyen is a kő: kemény, éles, szűrő... De nemcsak olyan kövek vannak, amiket az ember a kezébe vehet. Kővé válhatnak a szavak is, hiszen naponta mint köveket hajigáljuk ezeket egymásra, amikor előtt a harag és agresszivitás tölti el bensőnket. Ha ilyen esetben keresztezi valaki az utamat, akkor röpülnek a szavak, zuhog a kőzapor.

"A kő – mondotta egyik lány – lehet szép, de élete nincs. Sok dolog tűnhet szépnek, de élettelen mint a kavics. Még a jámborság is szépnek látszhat, bár régóta megkövesedett. Ez a folyamat lassan megy végbe, kívülről még minden élőnek tűnhet." S folytatta: "Jámborságomat éppúgy elveszthetem mint a barátságot. Mások felé még barátként beszélünk egymásról, sőt még annak is gondolhatjuk magunkat. Valójában azonban a másik nem igen jut eszembe, egyre ritkábban találkozunk, és a végén már a telefonszámára sem emlékszem. Ha pedig összefutunk, kapcsolatunk már nem a régi. Így mehet veszendőbe a jámborság is. Hosszú ideig tűnhet még szépnek, de ilyenek a kövek is."

A megfontolás után János evangéliumából felolvasták a fejezetet, ahol az írástudók és a farizeusok Jézushoz vezették a házasságtörő asszonyt, hogy megerősítse halálos ítéletüket: "az ilyet meg kell kövezni" (Jn 8,5). Mit mond erre Jézus? Ha a megkövezés ellen beszél: saját sorsát pecsételi meg. Ha mellette foglal állást: többé senki sem fog hinni jóságában. Hosszú csend következett. Majd egyik vádló a másik után a földre ejtette a követ a kezéből. Minden leejtett kő saját bűnösségük beismerését jelentette.

Ezután a fiatalok felkérték a résztvevőket, hogy a padokból jöjjenek az oltár elé s ott ejtsék a földre a követ – bűnösségük beismerésének jeléül.

Ritkán gyakorolt rám ilyen mély benyomást a bűnök megvallása: a hosszú processzió csendjét csak a földre hulló kövek tompa zuhanása törte meg.

A következő lépésre gyönyörű szimbólumot gondoltak ki a fiatalok: mindenkinek, aki a követ a földre ejtette, egy szál fehér rózsát ajándékoztak. Sokan mélyen megrendültek: mekkora figyelmesség, milyen gyönyörű rózsák!

Másnap, május 29-én, a szombathelyi Szent Erzsébet plébániatemplomban volt a "Legendát suttognak a bástyák" (I. Szolgálat 77. szám, 91. o.) misztériumjáték ősbemutatója. A szerepeket a budapesti Patrona Hungariae és a Piarista Gimnázium növendékei vállalták. A zsúfoltságig megtelt templom hívei megrendült lélekkel követték a szegények orvosának életútját és üzenetét.

Hegyí György

KINEVEZÉSEK ÉS JUBILEUMOK

Dr. Paskai László, esztergomi érsek-prímás május 29-én, Passauban, a Boldog Gizella királyné sírjához vezetett zarándoklat alkalmából kapta a hírt, hogy a Szentatya bíborossá nevezte ki, s fly módon kifejezetten is bele akarja kapcsolni a magyar főpáztort a világegyház ügyeinek intézésébe.

Dr. Farkasfalvy Dénest, O. Cist., lapunk állandó munkatársát és oszlopát, április 4-én a dallasi (Texas, USA) cisztercita apátság tagjai hat évre apátjuknak választották meg. 1936-ban született Székesfehérváron, 1954-ben kezdte meg a noviciátust és 1956-ban távozott külföldre. 1961-ben szentelték pappá és 1962-ben avatták teológiai doktorrá Rómában. 1963 és 65 között matematikai tanulmányokat végez (Master of Science) Texasban. Utána matematikát és teológiát tanít, 1975 és 81 között pedig iskolaigazgató is. 1974/75-ben szaktanulmányokat végez a római Pápai Biblikus Intézetben és Jeruzsálemben, amelyeket 1984/85-ben fejez be (summa cum laude): a szentírástudományok licenciátusa. Több mint 50 tanulmányt (köztük hét könyvet) írt magyar, 16-ot pedig (2 könyv) idegen nyelven.

P. Dr. Ruzsik Vilmos C.M. franciaországi magyar főlelkész május 8-án, Párizsban ünnepelte aranymiséjét, koncelebrálva J.-M. Lustiger párizsi bíboros-érsekkel és Dr. Kada Lajos érsekkel, a Szentségi Kongregáció titkárával. A szentbeszédet is Lustiger bíboros mondta.

Mindháromuknak szívből gratulálunk és Urunk Jézus Krisztus bőséges kegyelmét kívánjuk további működésükre!